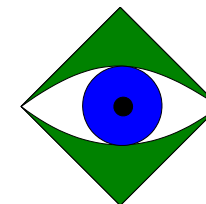

PÍSNÍČKY
PRO
OKO IV

(zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů)
**STRUČNÝ VÝBĚR ZLATÉHO FONDU S PŘIHLÉDNUTÍM K
BIZONOVÝM INTERPRETAČNÍM SCHOPNOSTEM**

Nakladatelství a vydavatelství kOKOs

Zpěvník oddílu OkO se zápisem kytarových akordů

díl IV – stručný výběr známých a jednodušších písniček

vybral. Bizon

vydáno 31 ledna 2002 , reedeice leden 2020

OBSAHUJE:

- 15 1000+1 noc
- 11 Černé oči jděte spát
- 17 Čtyři bytelný kola
- 14 Drak
- 1 Jacek
- 4 Jazykolamy
- 7 Kasino
- 13 Kdyby byl Bavorov
- 18 Kdyby tady byla taková panenka
- 10 Kdybys měla, má panenko, 100 ovec
- 19 Míle a míle
- 6 Moře
- 5 Osamělý město (Tereza)
- 21 Pocestný
- 9 Pod našima okny
- 3 Rána v trávě
- 20 Severní vítr
- 16 Tisíc mil
- 12 Žádněj neví, co jsou Domažlice
- 8 Zemřel klaun
- 2 Zítř ráno v pět

Vázení a milí,

po několika letech se vám dostává od ruky další oddílový zpěvník. Tentokrát se však nejedná o přidání dalších písniček. Jedná se o výběr z písniček, které se v oddíle hrají nebo které by se mohly hrát. Jsou vybírané pokud možno známější a jednodušší písničky, aby je mohl zpívat každý.

K vydání takového zpěvníku mne vedlo několik okolností.

Za prvé jsem si při několika nedávných setkáních s jinými oddíly uvědomil, že se zpívání s kytarou z našeho oddílu téměř vytratilo. Je to dáno odchodem těch, kdo na kytary hráli opravdu dobře, ale je to dáno i tím, že právě oni ve své roli učitelů zklamali a nedokázali vás naučit takové písničky, které bychom mohli zpívat společně. Místo toho objevovali stále nové a stále složitější písničky, které sice byly pěkné na poslech, ale zpívat je a hrát mohli jen právě oni.

Za druhé pak jsem zjistil, že z hraní schopných osob jsem v tuto chvíli zbyl v oddíle víceméně pouze já. Souhlasím s těmi, kdo si myslí, že bych při svém zpěvu neměl hrát vůbec, ale protože si myslím, že hraní k oddílu patří, přece jen se ujmu role oddílového hudebníka, ale pro naplnění tohoto úkolu potřebuji speciální výběr písniček.

Zde tedy máte dvacet písniček, které bychom se měli naučit všichni, měli bychom je v oddíle hrát a zpívat a každý si snad mezi nimi najde svou oblíbenou.

Bizon

Po skoro osmnácti letech se vracím k tomuto zpěvníku v novém upraveném vydání.

-21-

Pocestný

Spirituál kvintet

G	G7	C	G
1. Je to chůze po tom světě, kam se noha šine,
D H7 e C G/D D G
[: sotva přejdeš jedny hory, hned se najdou jiné. :]

  2. Je to chůze po tom světě, že by člověk utek',
[: ještě nezažil jsi jeden, máš tu druhý smutek. :]

  3. Což je pánům v krytém voze, sedí pěkně v suše,
[: ale chudý, ten za nimi v dešti, v blátě kluše. :]

  4. Ej, co já dbám na své pouti na psoty a sloty,
[: jen když já mám zdravé nohy, k tomu dobré boty. :]

  5. Však na pány v krytém voze taky někdy trhne,
[: jednou se jim kolo zláme, jindy vůz se zvrhne. :]

  6. A krom toho, až své pouti přejedem a přejdem,
[: v jedné hospodě na nocleh pán-nepán se sejdem. :]

Severní vítr

J. Uhlíř

C a
Jdu s děravou patou, mám horečku zlatou

F C G
jsem chudý, jsem sláb, nemocen.

C a
Hlava mě pálí a v modravé dáli

F G C
se leskne a třpytí můj sen.

Kraj pod sněhem mlčí, tam stopy jsou vlčí,
tam zbytečně budeš mi psát.
sám v dřevěný boudě sen o zlatý hroudě
já nechám si tisíckrát zdát.

C C7 F C G
R: Severní vítr je krutý, počítej lásko má s tím,
C C7 F C G C
k nohám ti dám zlaté pruty, nebo se vůbec nevrátím.

Tak zarůstám vousem a vlci už jdou sem,
já slyším je výt blíž a blíž.
Už mají mou stopu, už vědí, že kopu
svůj hrob a že stloukám si kříž.

Zde leží ten blázen, chtěl dům a chtěl bazén
a opustil tvou krásnou tvář.
Má děravej hrnek v něm pár zlatejch zrnek
a nad hrobem polární zář.

R:

Jacek

J. Nohavica

G D C G
Na druhém břehu řeky Olše žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně,

G D C G
máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země.

G D C G
Jak malí kluci hážem z břehů žabky, kdo vyhraje má z protějšího srandu,

G D C G
hlavama kroutí česko-polské babky, děláme prostě vlastní propagandu.

Na mostě Přátelství se tvoří dlouhé fronty, všelikých věcí za všelikou cenu,
já mám však na to velmi úzké horizonty a Jacek velmi nenáročnou ženu.
Týden co týden z říční navigace, máváme na sebe chlapče hlavu vzhůru,
jak je to krásné moci vykašlat se na celní předpisy a na cenzuru.

Z piastovské věže na nás mává kníže Měšek a směje se až třepe se mu brada,
ve zprávách večer běží horký dnešek, aspoň se máme s Jackem o co hádat.
On tvrdí svoje já zas tvrdím svoje a domluvit se někdy bývá marno,
tak spolu vedem pohraniční boje a v praxi demonstrujem solidarnošć.

Na druhém břehu řeky Olzy žije Jacek, mám k němu stejně blízko jak on ke mně,
máváme na sebe z říční navigace, dva spojenci a dvě spřátelené země.
A voda plyne plyne plyne dlouhé věky, řeka se kroutí jako modrá šňůrka,
a my dva hážem kachnám vprostřed řeky, krajíčky chleba o dvou stejných kůrkách.

Zítř ráno v pět

J. Nohavica

a C
Až mě zítř ráno v pět ke zdi postaví
d G C A7
ještě si naposled dám vodku na zdraví
d G C a
z očí pásku strhnu si, to abych viděl na nebe
d E a d G C a
a pak vzpomenu si, láska na tebe
d E a
a pak vzpomenu si na tebe.

Až zítř ráno v pět přijde ke mě kněz
řeknu mu, že se splet, že mě se nechce do nebes
že žil jsem, jak jsem žil a stejně tak i dožiju
a co jsem si nadrobil, to si i vypiju.
a co jsem si nadrobil si i vypiju.

Až zítř ráno v pět poručík řekna: " Pal ",
škoda bude těch let, kdy jsem tě nelíbal
ještě slunci zamávám a potom líto přijde mi,
že tě láska nechávám samotnou tady na zemi.
že tě láska nechávám na zemi.

Až zítř ráno v pět prádlo půjdeš prát
a seno obracet, já u zdi budu stát,
tak přilož na oheň a smutek v sobě skryj
prosím nezapomeň, nezapomeň a žij
na mě nezapomeň a žij.

Míle a míle

C F C a
Míle a míle jsou cest, který znám,
C F G
jdou trávou a úbočím skal.
C F C a
Jsou cesty zpátky a jsou cesty tam,
C F G
já na všech chci s vámi stát.
C F C a
Proč ale blátem nás kázali vést
C F G
a špínou nám třísnilí šat ?
F G C a
To ví snad jen dešť a vítr kolem nás,
F G C
ten vítr co právě začal vát.

Míle a míle se táhnou těch cest
a dál po nich zástupy jdou.
Kříže jsou bílé a lampičky hvězd
jen váhavě svítí tmou.
Bůh ví, co růží, co dál mohly kvést,
spí v hlíně těch práchnivých cest.
To ví snad jen dešť' .....

Dejte mi stéblo a já budu rád,
stéblo je záchranný pás.
Dejte mi flétnu a já budu hrát
a zpívat a ptát se vás.
Proč jen se účel tak rád mění v bič
a proč se má člověk bát ?
To ví snad jen dešť' ....

Jazykolamy

C(G7)((C))

R: Strč prst skrz krk zřetelně nám přeříkej (3x)

G7 C G7 C

bude z tebe zpěvák velikej. Bá-jo.

Na cvičišti čtyři svišti pišti (3x)

těším se na lekci příští. Bá-jo.

Ať Julie olejuje koleje (3x)

smrtelný pot ze mě leje. Bá-jo.

R:

Dalajláma v lomu láme slámu (3x)

už si na tom jazyk zlámu. Bá-jo.

Od poklopu ku poklopu kyklop kouli koulí (3x)

na jazyku mám už bouli. Bá-jo.

R:

Šel pštros s pštrosicí a s pštrosáčaty na mě (3x)

už mi z toho vyschlo v tlamě. Bá-jo.

Královna Klára na klavír hrála (3x)

vesele se tomu smála. Bá-jo.

R:

Tak už umím, plakal kaplan v kapli (3x)

hlasivky se mi už naply. Bá-jo.

Plch zdrh skrz drn, prv zhlt hrst zrn (3x)

jako bych měl v jazyku trn. Bá-jo.

R:

Já rád játra, ty rád játra (3x)

když jím játra neznám bratra. Bá-jo.

Mám čtyři myši, ty si tiše píš (3x)

napiší si co uslyší. Bá-jo.

R:

Šil švec sešlý, sešil sesli se šlí, (3x)

a ta šle šla se svou seslí. Bá-jo.

R:

Čtyři bytelný kola

C G a F G

Čtyři bytelný kola má náš proklatej vůz

C a F G

a tak ještě pár dlouhejch mil

F G7 F G

zbejvá nám a tam je cíl

C F CFC

a tak zpívej o Santa Cruz

F C

Polykej Whisky a zvířenej prach

G C C7

nesmí nás porazit strach

F C

až přejedem támhleten pískovej práh

G CFC

tak nemusíš se už rudochů bát.

“Georgi, už jsem celá roztřesená, zastav.”

“Zalez zpátky do vozu ženo a zatáhni za sebou plachtu.”

Jen tři bytelný kola má náš proklatej vůz ....

“Synu, synu, vždyť jedeme jak s hnojem.”

“Jó, koho jsem si naložil, toho vezu.”

Jen dvě bytelný kola má náš proklatej vůz ....

“Tatínku, tatínku, už mám plnej nočníček.”

“Proboha synku, to není nočníček, to je soudek s prachem!”

Už jen jediný kolo má náš proklatej vůz ....

“Georgi, když já se strašně bojím indiánů!”

“Zalaz zpátky do vozu, ženo, a mlč!!”

Už ani jediný kolo nemá náš proklatej vůz ....

“Indiáni” .....

Tisíc mil

C Ami
V nohách mám už tisíc mil,
Dmi F
stopy deště a vítr smyl
Dmi G C
a můj kůň i já jsme cestou znavení.
C Ami
Těch tisíc mil, těch tisíc mil,
Dmi F
má jeden směr a jeden cíl,
Dmi G C
bílejší dům, to malý bílý stavení.

Je tam stráž a příkřej sráz,
modrá tuň a bobří hráz,
máma s tátou, kteří věří dětskejmu snům.
Těch tisíc mil těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starší známejší bílejší dům.

Kousek dál a já to vím,
uvídím už stoupat dým,
blej štít střechy ční k nebesům.
Těch tisíc mil těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starší známejší bílejší dům.

V nohách mám už tisíc mil,
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění.
Těch tisíc mil těch tisíc mil,
má jeden směr a jeden cíl,
jeden cíl, ten starší bílý stavení.

Osamělý město (Tereza)

W. Ryvola

C D G
Ten den, co vítr listí z města svál,
C D Emi
můj džíp se vracel, jako by se bál,
C D G
že asfaltový moře odliv má
C D E
a stáj že svého koně nepozná.
G D
R: Řekni, kolik je na světě, kolik je takovejch měst,
Ami Emi
řekni, kdo by se vracel, všude je tisíce cest,
G D
tenkrát, když jsi mi, Terezo, řekla, že ráda mě máš,
Ami Emi
tenkrát ptal jsem se, Terezo, kolik mi polibků dáš
D G
naposled, naposled.
Já z dálky viděl město v slunci stát
a dál jsem se jen s hrůzou musel ptát,
proč vítr mlátí spoustou okenic,
proč jsou v ulicích auta, jinak nic?
R:
Do prázdnějch beden zotvíranejch aut
zazníva odněkud něžný tón flaut
a v závejích starýho papíru
válej' se černý klapky z klavírů.
R:
Tak toulám se tím hrozným městem sám
a vím, že Terezu už nepotkám,
jen já tu zůstal s prázdnou ulicí
a osamělý město mlčí.
R:

Moře

C F
Jednou se mi podařilo

C
dostat se až k moři

C F
moře se mi zalíbilo,

G7 C
mé srdce pro ně hoří,

C F
moře se houpá nahoru dolů,

C F
vlna jde s vlnou ke břehu spolu.

Ty vlny ...

C G7
R: Hou, hou, houpity, houpy houpy,

C G7
hou, hou houpity, houpy, houpy,

C G7 C
hou, hou houpity, houpy, houpy, hou.

U břehu tam loďka stála, mě se chtělo na ní plout,

posádka to přivítala, prý si mohu nasednout,

vypluli jsme pak směrem k obzoru,

loďka se s mořem kolébá spolu.

Ta loďka ...

R:

Nebyl jsem však moři zvyklý a tak se mi stalo hned,
dřív, než byste " Ahoj " křikli, má hlava se točí hned.

Onemocněla z toho houpání,

už není klidu a není stání.

Ta hlava ...

R:

Přistání však přišlo brzy, hned jsem z lodě vystoupil,
chvilu mě ta plavba mrzí málem jsem ji nepřežil.

Já a mé nohy a všechno s náma,

země se houpá pod nohama.

Ta země ...

R:

Stejně jsem však spokojený, když uvidím moře,

před krásou té mořské scény mizí každé hoře.

Prostě ten pohled pořád je skvělý,

houpá se moře, s ním i svět celý.

To moře ...

R:

1000 + 1 noc

C C7
Nevídáno, neslýcháno,

F
každý večer, každé ráno,

C
vyprávím už celý věk,

G7 C
některou z těch pohádek.

Tu o koni ebenovém
či o městě jantarovém,
příběhy o lahvích s džinem,
či o setkání s Aladinem.

Já dostávám se do nálady,
cítím se bratrem Šeherezády,
vyprávím už celý věk,
některou z těch pohádek.

Tři hrbáči v jedné řadě,
kalif kráčí po zahradě,
Sindibád nám povypráví,
Ali Baba " sezam " praví.

To vyprávění dál se vine,
a bývá každý večer jiné
a jestli je chceš celé znát,
tak dlouho musíš poslouchat.

Tisíc a jedna nocí k ránu
to vyprávěla Šáhrimánu,
chytrá dívka velké krásy,
příběh je znám po všechny časy.

Že nevidáno, neslýcháno,
každý večer, každé ráno,
vyprávěla celý věk,
některou z těch pohádek.

Drak

a g
Z dalekých hor, či od břehů moře,
a g
přilétla hrůza a přilétlo hoře,
f g
|: on zjevil se drak. :|

Pustošil visky a pustošil města
a všichni volali: “Zač Bůh nás trestá,
že zjevil se drak.”

Král na něj poslal rytířů přes sto,
jednoho každého zdravilo město,
poražen bude drak.

Čekají vítězství, dočkají smrti,
drápy rvou maso a kosti drtí
a zvítězil drak.

V zemi je žal a zkáza a slzy,
všichni si myslí, že vše skončí brzy,
když řádí tu drak.

Když velcí padnou, tak menší jsou velcí,
v hlavě se zrodilo jednomu střelci
když hrozný je drak.

Nejlepší šíp on do luku vsadil,
vydal se do kraje, kde ten drak řádil,
ať třese se drak.

Vystřelil šíp a trefil jej v letu
a když zemřel drak, šel oznámit světu,
že zničen je drak
že zničen je drak
že drak z nebe spad.

Kasino

C F
Jedenkrát se mi prostě zdálo,
C F
že mívám v kapsách peněz málo,
C F
já říkám si, to by tak hrálo,
C G7 C
jdu do kasina hrát.
a

C F
R: Dolary, libry, marky, franky,
C G
stěhujou se do mojí banky,
C F
dolary, libry, marky, franky,
C G7 C
dneska vyhrávám.

Při black jacku či při ruletě,
prachy se točí v piruetě,
je to krása na tomhle světě,
když ve hře štěstí mám.
a

R:

Ředitel do hlavy se střelí,
rozbíjet bank v tom já jsem skvělý
a než zruinuji podnik celý,
ještě si zaspívám.
že

R:

varianta první sloky:
Včera mě milá opustila,
to smůla v lásce velká byla,
aby se trochu využila
jdu do kasina hrát.

Zemřel Klaun

Bizon

C **F**
Zemřel klaun, tak přestaňte se smát,
G7 **C**
zemřel klaun, co měl smích tolik rád.
C **F**
Zemřel Klaun udolán osudem
G **G7** **C**
a my taky už se smáti nebudem.

Zemřel klaun sekerou katovou,
jeho král mu uchystal smrt takovou.
Zemřel klaun pro jeden vtip,
prý bez krále by bylo zemi mnohem líp.

Zemřel klaun, však smích nezemřel s ním,
to královým by bylo vítězstvím.
Zemřel Klaun a vy se smějte dál,
neboť právě tak by si to klaun byl přál.

Kdyby byl Bavorov

lidová

D **A7** **D**
Kdyby byl Bavorov, co jsou Vodňany,
D **A7** **D**
dal bych ti hubičku na obě strany,
G **D** **A7** **D**
|:ale, že je za vodou, za vodičkou studenou,
D **A7** **D**
nedám ti, má milá, ani jedinou.:|

Kdyby byl Bavorov, co Prachatice,
dal bych ti hubiček na stasisíce,
I:ale, že je za vodou, za vodičkou studenou,
nedám ti, má milá, ani jedinou.:I

Žádnýj neví, co jsou Domažlice

lidová

C
|:Žádnýj neví, co jsou Domažlice,
G   **D7**   **G**
žádnýj neví, co je to Taus.:|
G
Taus je to německy, Domažlice česky,
C   **G7**   **C**
žádnýj neví, co je to Taus.

Žádnýj neví, co je to železo,
žádnýj neví, co je kroužek.
Kroužek je železo, má zlatá Terezo,
žádnýj neví, co je kroužek.

Proto sem se tak mladička vd'ála,
habych robit nemušila.
Muž mi koupil krávu, já muším na trávu,
teho bych se nenadíla.

Pod našima okny

lidová

A   **D**   **E**   **A**
Pod našima okny, teče vodička,
A   **E**   **E**   **A**
napoj mně, má milá, mého koníčka.
A   **D**   **E**
|:Já ho nenapojím, já se koně bojím,
A   **D**   **E**   **A**
já se koně bojím, že jsem maličká.:|

Můj koníček vraný, ten nic nedělá,
stačí, když mu řekneš, že jsi má milá.
On jen hlavu sehne, ani se ti nehne,
ani se ti nehne, dívko rozmilá.

Pod našima okny roste oliva,
pověz mi má milá, kdo k vám chodívá.
K nám nikdo nechodí, neb o mě nestojí,
neb o mě nestojí, že jsem chudobná.

Pod našima okny roste z růže květ,
pověz mi má milá, proč tě mrzí svět.
Mě svět nic nemrzí, jen mě srdce bolí,
jen mě srdce bolí, plakala bych hned.

Kdybys měla, má panenko, sto ovec

lidová

D
Kdybys měla, má panenko, sto ovec
e G A7
a já jenom za kloboučkem jalovec,
D h e A7
nebudeš má, není možná,
D D7 G A7 D
ani ti to, má panenko Pán Bůh nedá.

Kdybys měla, má panenko, pole lán,
a já jenom zahrádečku jako dlaň,
nebudeš má, není možná,
přece mi tě, má panenko Pán Bůh nedá.

Kdybys měla, má panenko, sto dvorů,
a já jenom roztrhanou stodolu,
nebudeš má, není možná,
přece mi tě, má panenko Pán Bůh nedá.

Prší, prší

lidová

I.
D
Prší prší, jen se leje,
D
kam koníčky pojedeme,
G D
pojedeme na luka,
A7 D
až kukačka zakuká.

Kukačka už zakukala,
má panenka zaplakala,
ty, kukačko, nekukej,
má panenko neplakej.

II.
Prší, prší, len sa leje,
nezatavraj milá dvere,
milá má, duša má,
nezatváraj pred nama.

Keď som išiel od Zuzičky,
štrngaly mně podkovičky,
štrnkaly, brngaly,
sivá očka plakaly.

Svätý Jene, ja ťa prosím,
já to dievča dostať musím,
hoc mi brání otec, mať,
ja to dievča musím mať